

HADD ZENGJEN ÉNEKSZÓ

XIV. századi kétnyelvű latin-német ének

1.
Hadd zengjen énekszó,
Fel, éig ujjongó,
Jászolágyon szunnyad
Az édes Megváltó,
Ott fénylik ő, az új nap,
Kit várva vártunk rég.
Kezdet ő és vég,
Kezdet ő és vég.

2.
Mint gyenge gyermek ő
E bűnös földre jő.
Várva várlak téged,
Te mennyből érkező.
Hozz vigaszt, békességet!
Kis Jézus, itt e szív!
Térj be - egyre hív,
Térj be - egyre hív.

3.
Ó, lelkem, áldva áldd
Megváltód irgalmát!
Vádolt bűnöd átka,
A poklok mélye várt,
De Jézus, ím, kitárta
A mennynek ajtaját,
S üdvösséget ad,
Üdvösséget ad.

4.
Új ének merre cseng?
Az égi fényben fent.
Kél a halleluja,
És ujjong minden szent,
És szól a hárfa húrja,
Az angyalének zeng.
Bár ott lennénk már,
Bár ott lennénk már!

Forrás: www.keresztenydalok.hu